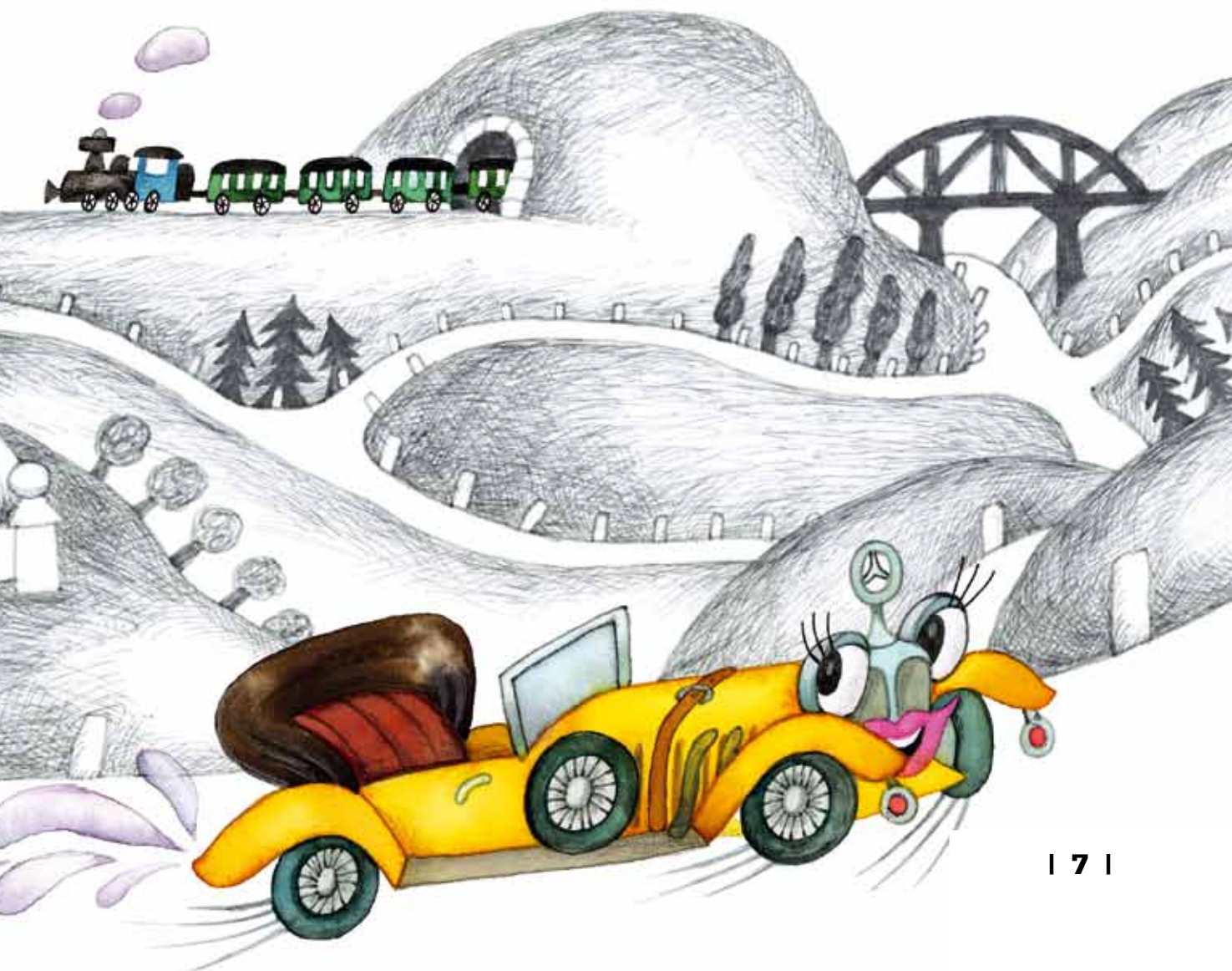

Láska

na první pohled

V prostorné montážní hale, plné klapotu, lomozu a řinčení, spatřila jednoho dne světlo světa půvabná Mercedes. Zamrkala chromovanými reflektory, srdce jí spolehlivě naskočilo a v pravidelném čtyřtaktím rytmu zamířila z tovární haly do jarního dne. Bujně přidala plyn a bez řazení vyjela táhlý kopec. Před ní se rozprostřel širý svět. Slunce svítilo, na obzoru si pohvizdoval vlak s vlající hřívou páry a mezi bílými obláč-

ky velebně plula vzducholod'. Dvacáté století bylo na samém začátku a Mercedes cítila, že auta mají před sebou obrovskou budoucnost.

Bravurně vykroužila serpentiny do údolí, a než se nadála, stanula na důležité životní křižovatce. Doba, kdy všechny cesty vedly do Říma, byla dávno tatam. Na velkém silničním ukazateli směřovaly šipky do všech světových stran. Nápisy Amsterdam, Vídeň, Benátky, Barcelona lákaly příslibem cizokrajných dalek a netušených dobrodružství. Mercedes chvíli váhala, ale jako správná mladá dáma neodolala a zamířila tam, kam to táhlo všechna její kola, do města umění, módy a elegance – do Paříže.

Projížděla malebnými francouzskými městečky, míjela vznosné katedrály i útulné hospůdky a její nové pneumatiky lehounce šustily alejemi platanů. Konečně se objevilo vytoužené město širokých bulvárů.

Omnibusy, auta, velocipédy i kočáry se proplétaly křížem krážem, a když Mercedes jela kolem Vítězného oblouku, málem se jí zatočila hlava jako na kolotoči. Nejdřív se samozřejmě zajela podívat na Eiffelovku, odtud zamířila k Notre-Dame a navštívila Louvre. Pak se posilnila několika litry lehkého francouzského benzínu, který jí tak stoupl do karburátoru, že se z rozvernosti dala vymalovat na Montmartru. Pouliční malíři, když zpozorovali elegantní turistku, se přímo předháněli, kdo ji bude portrétovat, a volali:

„Viděli jste ten bezvadný chrom? Pohleďte na ty smělé křivky blatníků! Ta barva, ten lesk, to dokonalé polstrování!“

To se ví, že takové řeči Mercedes lichotily, a tak se potulovala křivolakými uličkami v nejrůžovějším rozmaru. Najednou zahlédla velký plakát, který hlásal, že se v Paříži právě koná výroční mezinárodní autosalon! Mercedes byla nažhavená vidět, jaké se letos nosí karoserie, a hned se tam rozjela.

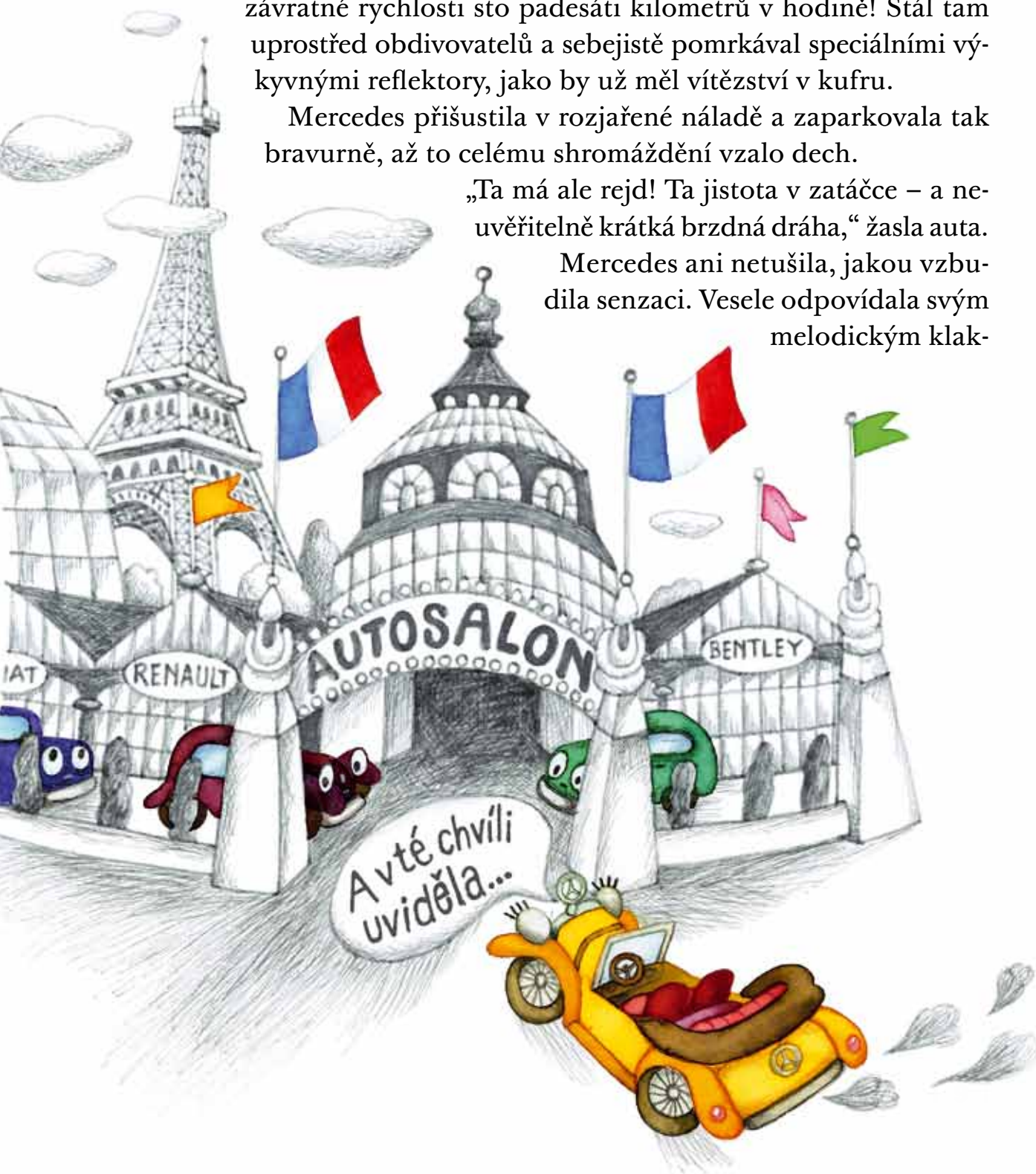
V prostorném výstavním sále se už tísnila spousta nablýskaných vozů všech značek a typů. Dechová hudba hasičského sboru města Paříže hrála Pochod gladiátorů, slavnostní nálada nabírala na obrát-

kách a každou chvíli měl být vyhlášen nejkrásnější model roku. Šuš-
kalo se, že horkým favoritem je žlutý Citroën, sportovní osmiválec,
vítěz mnoha závodů, jehož osmdesát koní pod kapotou dosáhlo prý
závratné rychlosti sto padesáti kilometrů v hodině! Stál tam
uprostřed obdivovatelů a sebejistě pomrkal speciálními vý-
kyvnými reflektory, jako by už měl vítězství v kufru.

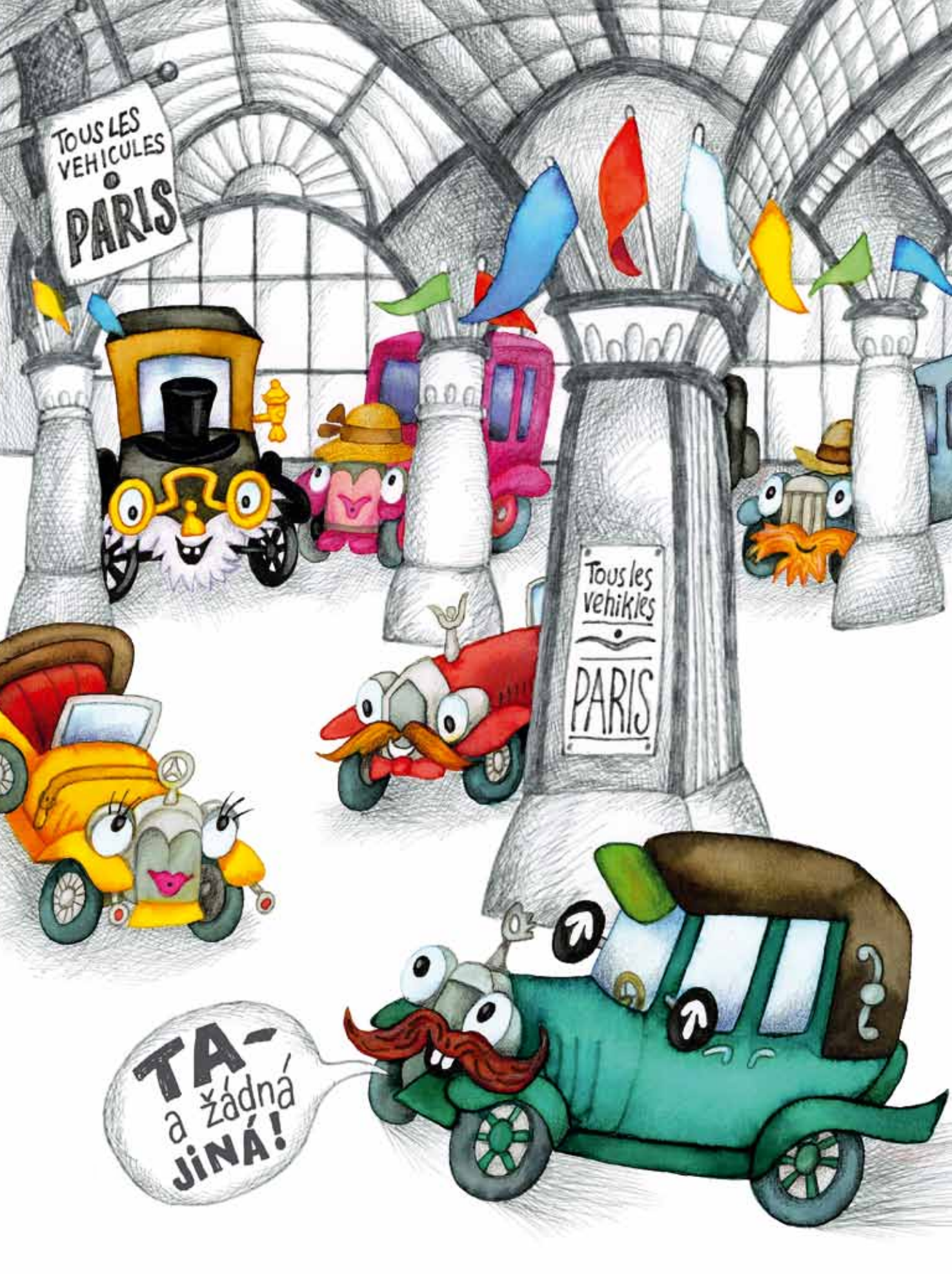
Mercedes přišustila v rozjařené náladě a zaparkovala tak
bravurně, až to celému shromáždění vzalo dech.

„Ta má ale rejdi! Ta jistota v zatáčce – a ne-
uvěřitelně krátká brzdná dráha,“ žasla auta.

Mercedes ani netušila, jakou vzbudila
senzaci. Vesele odpovídala svým
melodickým klak-

TOUS LES
VEHICULES
•
PARIS

TA-
a žádná
JINÁ!

sonem na pozdravy kolemstojících. Zvláště jeden z účastníků na ní mohl reflektory nechat. Byl to skromný, ale spolehlivý čtyřválec jménem Laurin Klement. Jakmile ji spatřil, zajiskřily mu svíčky, motor se mu rozbušil pod kapotou a vydechl:

„Ta – a žádná jiná!“

Vtom zazněla fanfára a ampliony ohlašovaly vítěze. Mercedes nevěřila svému sluchu. Na prvním místě se ozvalo její jméno! Všechna auta propukla v jásot, dupala pneumatikami, troubila a radostí střílela z výfuků.

Jen Citroën vztekle zaskřípěl brzdami a jeho kapota se roztrásla žárlivostí. Už se viděl na prvním místě, a teď ostrouhal kolečka. Nasupeně bouchl dvířky a tlačil se k výjezdu. Nikdo si ho nevšímal, a proto taky nikdo neviděl, že zaparkoval hned za nejbližším rohem. Umínil si, že si na Mercedes počká a ukáže jí, kdo je tady skutečná jednička.

Mercedes opustila autosalon ještě celá rozrušená nečekaným úspěchem. Nepostřehla, že za ní z brány nesměle vyjel Laurin Klement v touze se jí aspoň trochu přiblížit. Držel se ale v uctivé vzdálenosti, jak se na dobře vychovaný vůz sluší. V postranní uličce zatím číhal s nastartovaným motorem Citroën. Když ho Mercedes mījela, vyrazil vpřed. Bezohledně se propletl mezi ostatními auty a výhružně zatroubil.

Nono, kam ten spěch, pomyslela si Mercedes a pohoršeně uhnula z cesty.

Podezřelé individuum ji nepředjelo, pověsilo se jí na zadní blatníky. Mercedes mrkla do zpětného zrcátka – jasně! Nebyl to nikdo jiný než našťvaný Citroën. Zlověstně blýskl reflektory a rysy mu ztvrdly. Mercedes dostala strach. Oba vozy se blížily ke křižovatce. Už padla červená, ale Mercedes ještě rychle projela. Taktak že uklouzla proudu vozů, který jí křížil cestu. Citroën už to nestihl, nervózně podupával před křižovatkou a otrásal se zlostí. Mercedes zmizela za rohem a schovala se v jednom otevřeném průjezdu. Motor jí bušil, ale doufala, že pronásledovatele setrásla. Opatrně vykroukla ven – ulice byla prázdná. Oddechla si a jela dál. Vtom z boční ulice vyrazil Citroën a hnal se

rovnou proti ní. Mercedes se bleskově otočila a prchala po bulváru. Ve zmatku si nevšimla, že je jednosměrný, a s hrůzou zjistila, že se řítí sama proti všem! Ozvalo se zběsilé troubení a láteření.

„Zbláznila jste se? No ovšem, ženská!“ soptily vozy a tūkaly si stěrači na čelní skla.

Citroën si zatím chytře nadjel, a jakmile se Mercedes konečně vymotala z protisměru, už jí byl za zadními koly. Mercedes sešlápla plyn nadoraz a zběsile ujížděla parkem kolem fontán i po chodníku až na nábřeží. Na jedné straně byla strmá zeď navigace, na druhé hluboká řeka bez jakéhokoliv zábradlí. Tam ji Citroën dostihl. Začal předjíždět a chladnokrevně ji tlačil blíž a blíž k vodě. Mercedes už se viděla utonulá v Seině. Sebrala veškerou energii, roztočila motor na nejvyšší obrátky a vyklouzla riskantním smykem s dvěma koly nad vodou. Zdálo se, že je z nejhoršího venku, ale zcela nečekaně se objevil háček.

Byl přivázaný na konci udice osamělého rybáře, který poklidně seděl na kraji navigace. Jak uviděl, že se na něj řítí auto, odhodil udici a pelášil pryč. Mercedes v plné rychlosti najela na háček – ozvala se rána, Mercedes klopýtla a věděla, že je konec. Levá přední pneumatika byla prázdná a kolo těžce dosedlo na ráfek.

„Pomoc,“ zatroubila Mercedes zoufale, ale nebyla naděje, že ji v poličném hluku někdo uslyší.

Nadešla chvíle pomsty. Citroën vítězně zaburácel a plnou vahou se jí opřel o nárazník. Mercedes v hrůze přimhouřila světla a čelní sklo se jí orosilo studeným potem. Brzdila nožní i ruční brzdou i motorem, ale centimetr po centimetru se neodvratně sunula nad chladnou hladinu Seiny.

Vtom se ozval energický dusot vzdáleného motoru, blížil se a sílil. Byl to Laurin Klement. V té zběsilé honičce se mu Mercedes ztratila, teď však uslyšel její zatroubení a bez váhání se přihnal na pomoc. Citroën instinktivně couvl, nechtěl riskovat svůj dokonalý lak. Laurin Klement se neohlížel na nic – kvůli Mercedes by obětoval všechno.

Citroën měl silnější motor, ale Klementa hnala vpřed láska k dámě jeho srdce. Pustily se do souboje, najížděly na sebe, přetlačovaly se, supěly a vrčely. Citroën brzy pochopil, že se s ním nejsou žerty, hodil zpátečku, otočil se a vzal do zaječích. Laurin Klement však vyrazil za ním.

Byla to nejrychlejší jízda, jakou do té doby Paříž zažila. Citroën se chtěl spasit útekem do Buloňského lesíka, jenže neodhadl správně zatáčku, vyletěl ze silnice a skončil na stromě. Žárovky ve světlech se mu protočily, z chladiče se syčivě vyvalila pára a měl po parádě. A jestli ho někdo neodtáhl, tak tam rezaví dodnes.

Laurin Klement se víc nezdržoval a honem zamířil zpátky. Cestou se zastavil u stánku s květinami

a koupil velkou kytici něžných růžových poupat.

Představoval si skleslou Mercedes stojící na kraji navigace. Nemohl se dočkat, jak jí rytířsky poskytne pomoc a stane se její oporou nejen dnes – ale navždycky. Záhy dorazil na místo u řeky.

Tam bylo pusto a prázdno. Jen

